

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

**матеріали
науково-практичних конференцій
здобувачів вищої освіти
за результатами проходження
виробничих та технологічних практик**

***«Сучасний стан і перспективи
вдосконалення практичної підготовки
здобувачів вищої освіти обліково-фінансового профілю»***

Випуск 8

Полтава – 2020

Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки студентів обліково-фінансового профілю: Збірник доповідей науково-практичних конференцій студентів за результатами проходження виробничих та технологічних практик по спеціальностях, випуск 8, 2020 р. Полтава : ПДАА, 2020. 95 с.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету обліку та фінансів від 16 березня 2020 р., протокол № 8.

Редакційна колегія:

Дорогань-Писаренко Л. О. – декан факультету обліку та фінансів;

Безкровний О. В. – заступник декана факультету обліку та фінансів;

Лега О. В., Прийдак Т. Б. – відповідальні за практичну підготовку по кафедрі бухгалтерського обліку та економічного контролю;

Собчишин В. М. – відповідальний за практичну підготовку студентів по кафедрі фінансів і кредиту.

У збірнику подано матеріали досліджень, виголошених на науково-практичних конференціях студентів за результатами технологічних практик по напрямках підготовки «Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки студентів обліково-фінансового профілю». У публікаціях висвітлено досвід практичної роботи суб'єктів підприємницької діяльності, зокрема аграрних підприємств, бюджетних закладів, фінансово-кредитних установ, банків, страхових компаній тощо залежно тематичної спрямованості та видів виробничих практик, які проходять здобувачів вищої освіти за освітньо-професійними програмами: Облік і оподаткування та Фінанси, банківська справа та страхування СВО Бакалавр і СВО Магістр.

Зміст

	ст.
Секція 1. Освітньо-професійна програма Облік і оподаткування	
<i>Бабенко М. Ю.</i> Особливості визначення собівартості продукції рослинництва.....	5
<i>Бабіч К.</i> Податковий облік та податкова звітність фермерських господарств.....	8
<i>Воловик А. С.</i> Відображення власного капіталу в формах річної звітності.....	10
<i>Гура В. В., Мірко С. М.</i> Основні напрями підвищення ефективності використання оборотних активів підприємства.....	13
<i>Євдокименко Ю. М., Коваль А.</i> Елементи облікової політики підприємства щодо зобов'язань.....	16
<i>Зевакова А. О.</i> Порядок проведення інвентаризації виробничих запасів..	18
<i>Каленчук Ю. В.</i> Основні види оплати праці на сільськогосподарських підприємствах та відповідальність за невивплату.....	20
<i>Камбулова О. В.</i> Методичні засади оцінки фінансового стану підприємства.....	22
<i>Киченко Д. В.</i> Витрати суб'єктів господарювання: сутність та класифікація.....	24
<i>Коваленко М., Федоренко С.</i> Виробничі запаси: особливості формування облікової політики.....	26
<i>Козченко О. В., Чернуха А. В.</i> Витрати в обліковій політиці суб'єкта господарювання.....	29
<i>Лакодименко Л. І.</i> Розкриття інформації про витрати виробництва та вихід продукції зернових культур в звітності.....	32
<i>Лумей (Яценко) А. І.</i> Господарські договори та первинні документи, як засіб підтвердження понесених витрат.....	35
<i>Овчаренко А. Ю.</i> Облікова політика на підприємствах малого бізнесу...	37
<i>Різницька О. В., Демочко Ж. Ю.</i> Облікова політика підприємства.....	39
<i>Салівон І. А.</i> Особливості оподаткування виробників сільськогосподарської продукції.....	42
<i>Сидоренко Л. О.</i> Стан фермерського господарства в Україні.....	43
<i>Філоненко Д. Р., Співак І. О.</i> Електронні гроші: сутність та облікове відображення.....	45
<i>Корсунський О. Ю.</i> Знос (амортизація) основних засобів в обліковій політиці.....	47
<i>Криворучко А. Є.</i> Особливості облікової політики щодо дебіторської заборгованості.....	49
<i>Перемот Ю. О.</i> Загальновиробничі витрати: особливості обліку.....	51
<i>Стрельнікова А. О.</i> Інвентаризація: етапи проведення.....	52
<i>Тютюнник М. С.</i> Організація облікового процесу в умовах використання програмного продукту «1С: Підприємство».....	55

<i>Усенко Ю.В., Тищенко Д. Р.</i> Основні засоби: сутність та класифікація..	57
<i>Федорченко А. Л.</i> Підготовка облікових даних для складання фінансової звітності суб'єкта малого підприємництва.....	59
Секція 2. Освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування	
<i>Бондаренко А. В.</i> Інтегральна оцінка фінансового стану підприємства...	62
<i>Гвіздзжинська І. Ю.</i> Аналіз фінансової стійкості підприємства коефіцієнтним методом.....	64
<i>Голіченко В. О.</i> Практичні аспекти нарахування амортизації основних засобів підприємства.....	66
<i>Одновол Б. Л.</i> Особливості провадження банкрутства фермерських господарств.....	68
<i>Петрова С. М.</i> Діагностика ймовірності банкрутства страхової компанії на основі багатofакторних моделей.....	71
<i>Писанка В. О.</i> Фінансові ресурси і їх вплив на фінансовий потенціал підприємств.....	72
<i>Самойлік Ю. В.</i> Грошові розрахунки підприємства.....	74
<i>Сорокатиий В. М.</i> Сутність та управління грошовими потоками.....	76
<i>Шамрай К. Г.</i> Аналіз ліквідності банку.....	78
<i>Алейніков В. В.</i> Основні завдання автоматизації процесу аналізу витрат у сільськогосподарських підприємствах.....	80
<i>Білозор О. Ю., Роман М. В.</i> Зарубіжний досвід формування грошових коштів як елементу оборотних активів суб'єктів підприємництва.....	81
<i>Грязіна А. А., Бех Н. І.</i> Грошові кошти як високоліквідний актив для покриття зобов'язань.....	84
<i>Кошман А. В.</i> Стратегія управління прибутком як основа розвитку підприємств у сучасних умовах.....	85
<i>Залушина Ю. О., Бабкова І. Ю.</i> АВС-аналіз як метод управління оборотними активами.....	87
<i>Кушніренко М. І, Байкеніч Я. С.</i> Прикладні аспекти оптимізації власних та позикових джерел формування капіталу.....	90
<i>Пархоменко М. В., Сергієнко В. В.</i> Фінансові аспекти розвитку підприємств аграрного сектору в сучасних умовах.....	93

двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. При цьому слід враховувати, що розрахунок чистої вартості реалізації повинен враховувати мету, заради якої були придбані (виготовлені) запаси. Так, чиста вартість реалізації виробничих запасів, що утримуються для виконання контрактних зобов'язань, базується на ціні контракту. Проте чиста вартість реалізації виробничих запасів, що утримуються для продажу, базується на загальних цінах продажу.

Дотримуючись принципів бухгалтерського обліку та формування фінансової звітності, а саме принципу послідовності, підприємствам необхідно забезпечувати постійне (з року в рік) застосування вибраної ними облікової політики.

Зміна облікової політики можлива тільки у випадках, передбачених П(С)БО і повинна бути обгрунтована і розкрита в Примітках до фінансової звітності.

Облікова політика підприємства може змінюватися, якщо: змінюються статутні умови; змінюються вимоги органу, який затверджує П(С)БО; нові положення облікової політики забезпечують достовірне відображення подій або операцій у фінансовій звітності.

Не вважається зміною облікової політики інформація, що стосується: подій або операцій, які відрізняються за змістом від попередніх подій або операцій; подій або операцій, які не відбувалися раніше.

Відображення у фінансовій звітності впливу зміни облікової політики на події та операції минулих періодів здійснюється шляхом: коригування сальдо нерозподіленого прибутку на початок звітного року; повторного надання порівняльної інформації щодо попередніх звітних періодів [4].

Список використаних джерел:

1. Бірюк О. Г. Формування облікової політики щодо виробничих запасів. *Збірник наукових праць Вінницького державного аграрного університету*. 2008. № 2. С. 25-29.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: Наказ Міністерства фінансів України № 131 від 14 червня 2000 р. *Верховна Рада України*. URL : <http://www.zakon.rada.gov.ua>. (дата звернення 02.03.2020).
3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів: Наказ Міністерства фінансів України № 2 від 10 січня 2007 р. *Верховна Рада України*. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>. (дата звернення 02.03.2020).
4. Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства: Наказ Міністерства фінансів України №635 від 27 червня 2013 р. *Верховна Рада України*. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>. (дата звернення 02.03.2020).

Козченко О. В., Чернуха А. В. ОПП Облік і оподаткування спеціальність 071 Облік і оподаткування СВО Бакалавр

Науковий керівник – Мокієнко Т. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю

ВИТРАТИ В ОБЛІКОВІЙ ПОЛІТИЦІ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Згідно Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в

Україні» суб'єкти господарювання мають право самостійно визначати окремі положення щодо порядку ведення обліку на окремих ділянках, тобто облікову політику, яка представляє собою сукупність методів і процедур, які використовуються суб'єктом господарювання для складання і подання фінансової звітності [3].

Згідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» в примітках до фінансової звітності суб'єкт господарювання повинен відобразити облікову політику, розкриваючи систему принципів оцінки та методів обліку статей звітності [1].

Облікова політика суб'єкта господарювання розкривається у примітках до фінансової звітності. В примітках підприємство висвітлює обрану облікову політику, зокрема: а) принципи оцінки статей звітності; б) методи обліку за окремими статтями звітності. Вона розробляється на тривалий період і може змінюватись в таких випадках: 1) змінюються статутні вимоги; 2) змінюються вимоги органу, що затверджує П(С)БО; 3) зміни забезпечать більш достовірне та правильне відображення подій або операцій у звітності підприємства.

Зазвичай, облікова політика розробляється при створенні підприємства чи переході на систему обліку згідно П(С)БО та нового Плану рахунків.

Так як облікова політика є обов'язковою за чинним законодавством нашої країни, то вона має бути розкрита у складі фінансової звітності господарюючого суб'єкта. В загальному вираженні, до складових облікової політики відносяться такі елементи: організаційні, методичні та технічні аспекти (складові). Кожна складова облікової політики господарюючого суб'єкта об'єднує відповідні об'єкти, за якими існують альтернативні варіанти – елементи. В наказі про облікову політику щодо обліку витрат виробництва та виходу продукції рослинництва також повинні бути відображені наступні моменти, представлені на рис. 1.

Підприємство самостійно визначає перелік об'єктів витрат (основного, допоміжного та інших господарств і виробництв), дотримуючись вимог П(С)БО 16 «Витрати». Так, на сільськогосподарському підприємстві об'єктами обліку витрат можуть бути: галузі, виробничі підрозділи, окремі тварини, групи тварин, види виробництв (витрат) [2].

В обліку витрати групуються за елементами та статтями витрат. До елементів витрат, згідно П(С)БО 16 відносяться: матеріальні витрати; витрати на оплату праці; відрахування на соціальні заходи; інші затрати.

Методичні рекомендації з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств визначають приблизний перелік статей для різних галузей, проте суб'єкти господарювання мають право його змінювати (скоротити або розширити), враховуючи потребу в такій інформації, особливості виробництва тощо.

Облік витрат діяльності за елементами здійснюється підприємством за рахунками 8 класу «Витрати за елементами». Найдоцільнішим є встановлення таких статей витрат, назви та зміст яких відповідають кореспондуючому рахунку або елементу витрат.

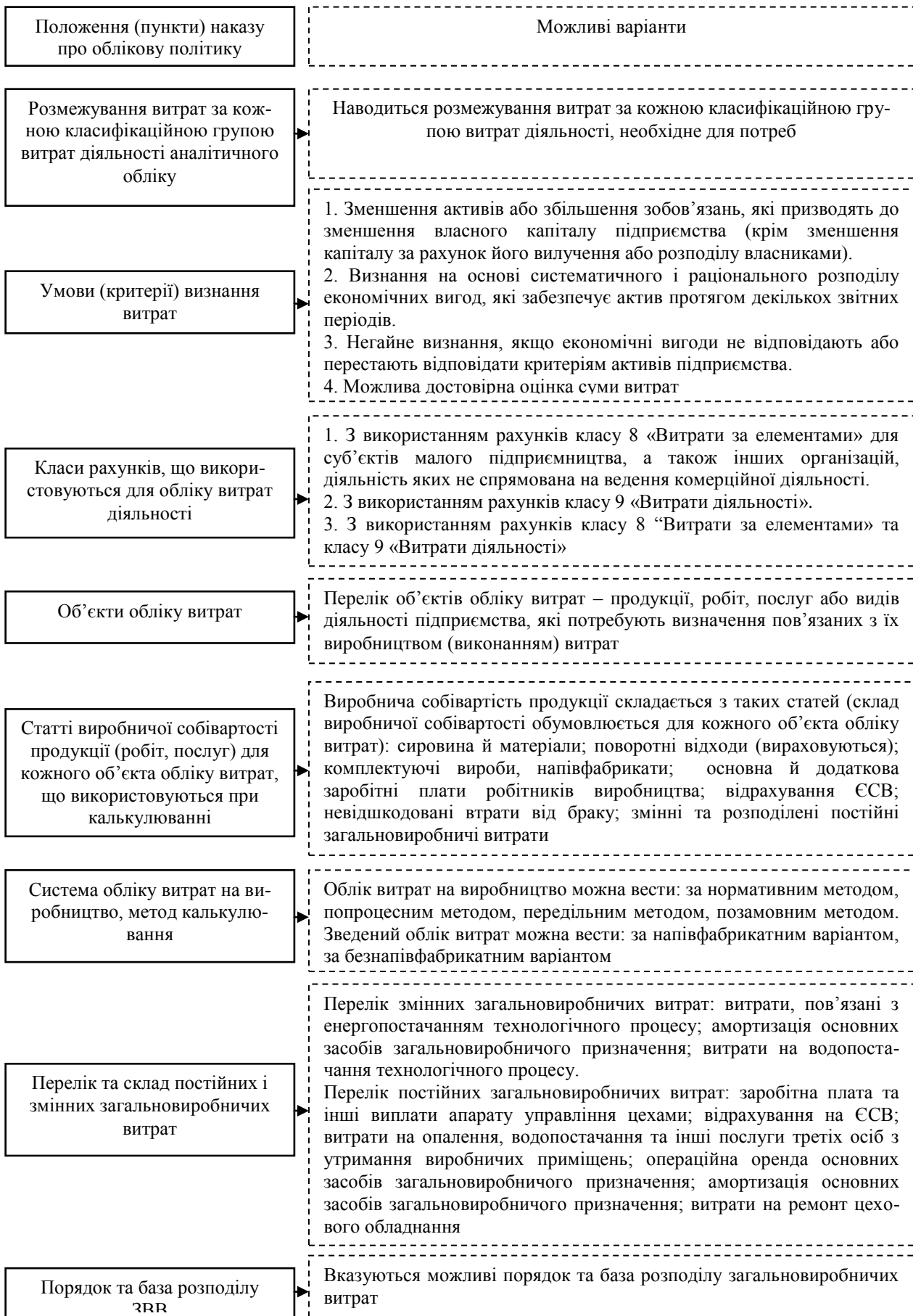

Рис. 1. Складові аспекти облікової політики щодо витрат

Період для розподілу загальновиробничих витрат визначається

керівництвом господарства (поквартально на кожну звітну дату або по закінченні року). Згідно П(С)БО 16, базою розподілу загально виробничих витрат можуть виступати: години праці, сума заробітної плати, обсяг діяльності, прямі витрати тощо. Базу розподілу загально виробничих витрат суб'єкту господарювання варто було б використовувати суму фактичних прямих витрат без вартості насіння рослин у рослинництві, кормів у тваринництві та сировини у промисловості. Загально виробничі витрати виробництв, що здійснюють ремонт, доцільно розподіляти між окремими замовленнями пропорційно до нарахованої прямої оплати праці [2].

Таким чином, облікова політика підприємства – це не просто сукупність способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, але й вибір методики обліку, яка надає можливість застосовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя в обліку (залежно від поставлених цілей). Інакше кажучи, облікову політику, в широкому розумінні, можна визначити як управління обліком, а у вузькому – як сукупність способів та методів ведення обліку.

Список використаних джерел:

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України № 73 від 07.02.2013 р. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>. (дата звернення 21.08.2019).
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Наказ Міністерства фінансів України № 318 від 31.12.1999 р. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00>. (дата звернення 21.09.2019).
3. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність України: Закон України № 996-XIV від 16.07.1999 р. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>. (дата звернення 25.09.2019).

Лакодименко Л. І. ОПП Облік і оподаткування спеціальність 071 Облік і оподаткування СВО Бакалавр

Науковий керівник – Мокієнко Т. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИТРАТИ ВИРОБНИЦТВА ТА ВИХІД ПРОДУКЦІЇ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР В ЗВІТНОСТІ

Витрати виробництва – це спожиті в процесі виробництва засоби виробництва, які втілюють у собі минулу працю (сировину, матеріали, амортизацію основних засобів, працю працівників, зайнятих у процесі виробництва) з відповідними на неї нарахуваннями та ін. [5].

В умовах ринкових відносин, коли на економічному просторі одночасно працюють різноманітні господарські суб'єкти – юридичні та фізичні особи, звітність стає основним джерелом інформації.

Кожний суб'єкт господарювання намагається знати все про своїх замовників та постачальників. Сільськогосподарські підприємства незалежно від форм власності і господарювання, охоплюються суцільною системою річної та поточної статистичної звітності з різною періодичністю.